

[Haunstrup Clemmensen.]

arbejdet hurtigt og ud fra viljen til at opnå et resultat. Det var i anden halvdel af december, at udvalgsbetænkningen fra det såkaldte Wechselmann-udvalg forelå, og når man allerede i begyndelsen af dette år har forslag fremme fra regeringens side og man allerede har haft første behandling af disse forslag, så er der efter min mening intet hold i at sige, at man ikke meget hurtigt og meget effektivt vil være parat til at drøfte disse spørgsmål. Her er altså igen et eksempel på — vi arbejdede også med disse spørgsmål i 21 mands udvalget — at der var en forhandlingsvilje og en forhandlings-eвне fra begge sider.

Må jeg derudover nævne spørgsmålet om rentemargenen. Der har været drøftelser om dette problem i 21 mands udvalget. Der har været samråd, der har været en række spørgsmål, der på dette område er besvaret og belyst. Hvis hr. Anker Jørgensen eller andre har fået det indtryk, at man fra det konservative folkepartis side følte sig kaldet til at være ridder for den renteaftale, som socialdemokratiske regeringer gennem en årrække har vedstået, har forlænget og fornyet, så har hr. Anker Jørgensen totalt misforstået det konservative folkepartis holdning. Vi er på dette område ganske lidenskabsløse. Vi har været glade for, at der nu er bebudet en redegørelse — den håber vi kommer hurtigt — efter at direktøren for bank- og sparekassetilsynet har optaget forhandling med pengeinstitutterne. Vi afventer denne redegørelse og Nationalbankens redegørelse for disse problemer, og vi vil græde aldeles tørre tårer, hvis renteaftalen ophæves. Vi er parat til også på dette område at gå ind i en saglig forhandling.

Jeg forstod på hr. Anker Jørgensen — det var vist nærmest ment som en trussel — at hvis der ikke kom noget fornuftigt ud af disse ting, så måtte man inddrage en del af bankernes store fortjeneste. Jeg gør hr. Anker Jørgensen opmærksom på, at det er nu ikke noget helt nyt, al den stund alle bankerne er aktieselskaber; derfor inddrages automatisk 36 pct. af alle de skattepligtige overskud, bankerne har. Jeg går ud fra, at det er ikke det, der skal ændres. Jeg går også ud fra, at den lidt pudsige tanke, man tidligere har givet udtryk for, at man skulle lave en eller anden særbeskatning for en del

af rentemarginalen, ikke udmøntes i konkrete lovforslag. Det ville i hvert fald rent lovteknisk være et ejendommeligt initiativ at tage.

Vi er altså parat og ganske enige i, at rentemargenspørgsmålet skal belyses. Den tidligere socialdemokratiske regering har som sagt ikke på dette område taget et initiativ, men vi er parat til at drøfte disse spørgsmål.

Der er nævnt problemet om boligsikringen, og her er situationen den, at der ikke fra regeringspartierne side eller fra regeringens side er sket en afvisning, således at man siger: disse spørgsmål vil vi overhovedet ikke drøfte. Tværtimod er det, som også understreget af økonomiministeren, tilkendegivet fra boligministerens side i november i fjor, at man ønsker en sådan forhandling, at der er i boligudvalget forelagt materiale som grundlag for en sådan forhandling. Der er også fra vor side, naturligvis da, en villighed til at se på disse spørgsmål, og jeg tror ikke, der dér ligger afgrundsdybe forskelle mellem regeringspartier og opposition.

Må jeg nævne et ydeligere spørgsmål, som også er medtaget i de to partiers forslag til folketingsbeslutning, spørgsmålet om byrdeudligningen. Det kan da ikke være ubekendt for oppositionen, dels at man er gået et betydeligt skridt i byrdeudligningen, dels at der ikke fra det konservative folkepartis side på nogen måde er tilkendegivet, at dette skulle være det sidste skridt. Der er vilje til at gå videre på dette område, det føler vi sagligt velbegrundet. Derfor kan man ikke stille det op på den måde, at den ene gruppe i dette ting mener, at nu skal byrdeudligningen betragtes som én gang for alle behandlet og færdiglest, hvorimod andre vil gå videre. Vi er også fra vor side parat til yderligere fremskridt på dette område.

Endelig nævnte hr. Anker Jørgensen i sin ordførertale spørgsmålet om medindflydelse. Jeg havde lejlighed til under debatten den 29. januar — og har haft lejlighed til det også ved tidligere behandlinger i tinget af forskellige økonomiske spørgsmål — at understrege, at det konservative folkeparti ser med megen interesse og megen positiv forståelse på spørgsmålet om medarbejdernes indflydelse i erhvervslivet. Vi går